

Narodowiec

Quotidien démocrate pour la défense des intérêts sociaux et culturels de l'immigration polonaise

LENS (P. de C.) Tel. 227
r. Emile Zola, 101.

Wydawca i założyciel:
Directeur - Fondateur:

Michał KWIATKOWSKI

Redaktor naczelny:
Rédacteur en chef:

Florian MIEDZIŃSKI

CENA PRYX 4 fr.

Kiedy obecny prezydent Francji p. Vincent Auriol obejmował niedawno przewodnictwo nowej Izby Posłów Francji, podkreślił, że kto chce przewodzić narodowi i dawać mu rady musi umieć przewidywać. — Jeżeli tego nie umie, winien zniknąć z widowni politycznej.

Tragedią narodu polskiego stało się, że wszyscy przywódcy polscy jak Witos, Korfanty, Paderewski, Sikorski i inni, którzy patrzyli w przyszłość i dobrze przewidywali, zostali w Polsce odepchnięci od wszelkich wpływów na losy narodu. Do władzy dostał się ołóż, który ufał w pakt z Niemcami i niczego nie przewidywał.

Człowiekowi z poczuciem odpowiedzialności trudno pojąć zaślepienie, z jakim prowadzono naród polski przez kilkanaście lat przed wojną do katastrofy.

Obóz tych krótkowzrocznych ludzi, zamiast zamknąć z wstydu i wycofać się z życia publicznego, choćby ze strachu przed odpowiedzialnością, dziś na głosniej krzyczy i oskarża Mikołajczyka i innych działaczy demokracji polskiej z powodu przebiegu wyborów w Polsce.

Dosta o się nam do ręki pismo redakcyjne w Londynie przez dwóch głównych publicystów radziwiłowskiej szkoły wileńskiej polskiej polityki zagranicznej. Szkoła ta była matką paktu z Niemcami, a dwaj publicyści tej szkoły Władysław Studnicki i Cat - Mackiewicz krytykowali Becka za to, że ich zdaniem jeszcze nie dosyć zaufał Hitlerowi. Kiedy Francja się zalała Cat Mackiewicz stał się najgłośniejszym agitatorem kapitulacji i współdziałania z Petainem, Władysław Studnicki jeździł przed wojną po Polsce i agitował za odstąpienie zachodnich dzielnic Niemcom. — Ci, którzy rdzennie polskie ziemie zachodnie odstepowali Niemcom jeszcze przed wojną, są przede wszystkim odpowiedzialni za to, że Zagranicą wzbudzone mniemanie, że Polska ma ziemie do odstąpienia. Za utratę Wilna i Lwowa oni pierwsi z Studnickim na czele powinni się bić w pierś.

W r. 1935 Goebels wydał w Berlinie jego książkę wychwalając Niemcy a atakującą z gorszą nienawiścią Francję i Anglię, niż to robiła nawet prasa niemiecka. W Londynie zaś Mackiewicz ogłosił „Historię Polski”, w której Studnickiego słał jako „wielkiego człowieka” inspiratora Pilsudskiego i chwalił się, że radził rządowi polskiemu odstąpić Gdańsk Niemcom a wyrzucił ponownie Beckowi, że nie poszedł z Hitlerem przeciw Rosji.

Miała i Francja podobne typy, ale wielkie procesy wyjaśniły narodowi francuskiemu ich działalność złą i jej przyczyny. Niektórym takim zaślepiencom udowodniono zdradę i zostali rozstrzelani albo skazani na długie kary więzienia za wysługiwanie się wrogowi.

Naród polski w tragicznych warunkach, w jakich się znalazł, nie miał możności oczyszczenia swojego życia publicznego z zdradźców, zaślepińców i ludzi krótkowzrocznych, którym chorobliwa „ambicja” kazala wyrządzić największe szkody narodowi polskiemu. Osobnicy ci dalej zatrują życie polskie. Aby uchronić się od odpowiedzialności, dziś atakują Mikołajczyka, Grabskiego i innych demokratycznych działaczy polskich, jak dawniej atakowali Witosa, Korfanta i Sikorskiego, bo widzą, że te ataki są mile pewnym kołom wpływowym w Warszawie.

Czytaliśmy już przeciw niektóre artykuły Cat - Mackiewicza powtarzane w Kraju mimo, że obecny wiceojewoda śląski Arka Bożek naświetlał odważnie w Londynie złą działalność wspomnianych agentów radziwiłowskiej szkoły germanofilskiej.

Czy w namyślonych rozgrywkach wewnętrznych ma ginąć w dalszym ciągu świadomość walorów ogólnonarodowych i moralnych? — Przecież dochodzi my już do tego, że za wszystkie posunięcia i czyny Raczewiczów, Sosnkowskich, Arciszewskich, Pragierów, Andersów i ocozu sanacyjno-endeckiego czyni się odpowiedzialnym Mikołajczyka i PSL, podczas gdy monarchista, zwolennik przewrotu majowego i adorator Hitlera Cat - Mackiewicz staje się powagą dla pewnych „demokratów” w Polsce!

Wszystko to już było w Polsce niestety, ale zakończyło się tragicznie.

atakującą z gorszą nienawiścią Francję i Anglię, niż to robiła nawet prasa niemiecka. W Londynie zaś Mackiewicz ogłosił „Historię Polski”, w której Studnickiego słał jako „wielkiego człowieka” inspiratora Pilsudskiego i chwalił się, że radził rządowi polskiemu odstąpić Gdańsk Niemcom a wyrzucił ponownie Beckowi, że nie poszedł z Hitlerem przeciw Rosji.

Miała i Francja podobne typy, ale wielkie procesy wyjaśniły narodowi francuskiemu ich działalność złą i jej przyczyny. Niektórym takim zaślepiencom udowodniono zdradę i zostali rozstrzelani albo skazani na długie kary więzienia za wysługiwanie się wrogowi.

Naród polski w tragicznych warunkach, w jakich się znalazł, nie miał możności oczyszczenia swojego życia publicznego z zdradźców, zaślepińców i ludzi krótkowzrocznych, którym chorobliwa „ambicja” kazala wyrządzić największe szkody narodowi polskiemu.

Osobnicy ci dalej zatrują życie polskie. Aby uchronić się od odpowiedzialności, dziś atakują Mikołajczyka, Grabskiego i innych demokratycznych działaczy polskich, jak dawniej atakowali Witosa, Korfanta i Sikorskiego, bo widzą, że te ataki są mile pewnym kołom wpływowym w Warszawie.

Czytaliśmy już przeciw niektóre artykuły Cat - Mackiewicza powtarzane w Kraju mimo, że obecny wiceojewoda śląski Arka Bożek naświetlał odważnie w Londynie złą działalność wspomnianych agentów radziwiłowskiej szkoły germanofilskiej.

Czy w namyślonych rozgrywkach wewnętrznych ma ginąć w dalszym ciągu świadomość walorów ogólnonarodowych i moralnych? — Przecież dochodzi my już do tego, że za wszystkie posunięcia i czyny Raczewiczów, Sosnkowskich, Arciszewskich, Pragierów, Andersów i ocozu sanacyjno-endeckiego czyni się odpowiedzialnym Mikołajczyka i PSL, podczas gdy monarchista, zwolennik przewrotu majowego i adorator Hitlera Cat - Mackiewicz staje się powagą dla pewnych „demokratów” w Polsce!

Wszystko to już było w Polsce niestety, ale zakończyło się tragicznie.

Opinia publiczna i Senat Stanów Zjedn. spodziewają się dalszych kroków rządu w sprawie wyborów w Polsce

Waszyngton. — Prasa amerykańska podnosi, że przedstawienie opinii Stan. Zjednoczonych, iż wybory odbyte w Polsce nie były ani wolne ani nieskrępowane i sprzeciwiały się zobowiązaniom z Jalty i Poczdamu, było pierwszą czynnością urzędową nowego sekretarza stanu dla spraw zagranicznych Marshalla. Rząd ogłosił, że nie planuje odwołania swojego ambasadora z Warszawy, przynajmniej do czasu, aż nie otrzymają wiadomości o zmianach w rządzie polskim.

Czytaliśmy już przeciw niektóre artykuły Cat - Mackiewicza powtarzane w Kraju mimo, że obecny wiceojewoda śląski Arka Bożek naświetlał odważnie w Londynie złą działalność wspomnianych agentów radziwiłowskiej szkoły germanofilskiej.

Czy w namyślonych rozgrywkach wewnętrznych ma ginąć w dalszym ciągu świadomość walorów ogólnonarodowych i moralnych? — Przecież dochodzi my już do tego, że za wszystkie posunięcia i czyny Raczewiczów, Sosnkowskich, Arciszewskich, Pragierów, Andersów i ocozu sanacyjno-endeckiego czyni się odpowiedzialnym Mikołajczyka i PSL, podczas gdy monarchista, zwolennik przewrotu majowego i adorator Hitlera Cat - Mackiewicz staje się powagą dla pewnych „demokratów” w Polsce!

Wszystko to już było w Polsce niestety, ale zakończyło się tragicznie.

Zapowiedział to przewodniczący komisji senackiej dla spraw zagr. — Prasa domaga się przedłożenia sprawy Org. Zj. Narodów

Waszyngton. — Prasa amerykańska podnosi, że przedstawienie opinii Stan. Zjednoczonych, iż wybory odbyte w Polsce nie były ani wolne ani nieskrępowane i sprzeciwiały się zobowiązaniom z Jalty i Poczdamu, było pierwszą czynnością urzędową nowego sekretarza stanu dla spraw zagranicznych Marshalla. Rząd ogłosił, że nie planuje odwołania swojego ambasadora z Warszawy, przynajmniej do czasu, aż nie otrzymają wiadomości o zmianach w rządzie polskim.

Czytaliśmy już przeciw niektóre artykuły Cat - Mackiewicza powtarzane w Kraju mimo, że obecny wiceojewoda śląski Arka Bożek naświetlał odważnie w Londynie złą działalność wspomnianych agentów radziwiłowskiej szkoły germanofilskiej.

Czy w namyślonych rozgrywkach wewnętrznych ma ginąć w dalszym ciągu świadomość walorów ogólnonarodowych i moralnych? — Przecież dochodzi my już do tego, że za wszystkie posunięcia i czyny Raczewiczów, Sosnkowskich, Arciszewskich, Pragierów, Andersów i ocozu sanacyjno-endeckiego czyni się odpowiedzialnym Mikołajczyka i PSL, podczas gdy monarchista, zwolennik przewrotu majowego i adorator Hitlera Cat - Mackiewicz staje się powagą dla pewnych „demokratów” w Polsce!

Wszystko to już było w Polsce niestety, ale zakończyło się tragicznie.

Protesty dyplomatyczne: W sprawie aresztowania majora brytyjskiego i urzędniczki ambasady bryt. w Warszawie

Londyn. — Rząd W. Brytanii ogłosił, że zwrócił się do rządu polskiego w Warszawie celem uzyskania wyjaśnień w sprawie aresztowania urzędniczki ambasady brytyjskiej w Warszawie. Chodzi o Marię Marynowską, o której aresztowaniu doniesiono w piątek. M. jest obywatelką polską i pracowała w wydziale prasowym.

Major z brytyjskiej misji wojskowej przetrzymany w areszcie U.B. Warszawa. — Ambasada brytyjska wyczuła potrzebę w Min. Spr. Zagranicznych w sprawie aresztowania i przetrzymania w areszcie, zastępcy szefa brytyjskiej misji wojskowej, majora Dawida Smiley, w czasie podróży służbowej. Major Smiley zatrzymany był przez funkcjonariuszy U. B., którzy nie chcieli uznać jego paszportu dyplomatycznego.

Warszawa. — Prasa krajowa donosi, że wyjazd amb. W. Brytanii Bentincka został podany do wiadomości Ministerstwa Spraw Zagr., na kilka godzin przed aresztowaniem p. Marynowskiej, urzędniczki polskiej w ambasadzie bryt., (redaktorka biuletynu codziennego), oskarżonej o pośrednictwo między amb. Bentinckiem a podziemiem.

Dwie jugosłowiańskie noty protestacyjne do Watykanu. — Rząd Jugosławii wystosował dwie noty protestacyjne do Watykanu. Jedna nota zarzuca ukrywanie się 5 osób, poszukiwanych przez rząd jugosłowiański na terytorium Watykanu i domaga się wydania ich. Druga nota zarzuca ułatwianie osobom poszukiwanym przez Jugosławie za przestępstwa wojenne, przedostawiania się do Ameryki.

Nota jugosłowiańska do W. Brytanii. — Ambasador Jugosławii złożył tu w Min. Spraw Zagr. notę w sprawie zabójstwa konsula jugosłowiańskiego w obwodzie wysiedleńców pod Neapolem. W nocie tej rząd jugosłowiański domaga się aresztowania sprawców i oddania ich pod sąd, przykładnego ukarania urzędników winnych nie ewakuacji rodzin i dzieci brytyjskich z Palestyny, kupcy brytyjscy wystosowali wspólny telegram protestacyjny do rządu brytyjskiego, nazywając to zarządzenie aktem kapitulacji.

Podróż prof. Grabskiego do Londynu, Paryża i Rzymu

Warszawa. — Prof. St. Grabski wiceprezes K.R.N. udał się niedawno w podróż Zagranicę. Tymi dniami bawił

profesor St. Grabski podczas wojny był wywieziony do Rosji, a uwolniony na mocy umowy zawartej przez gen.

przewodniczącym Rady Narodowej w Londynie. Po lewej stronie gen. Władysław Sikorski i dwaj działacze P.S.L., wiceprezes Stanisław Banaszek i dr. Jaworski. Po prawej stronie wiceprezes Michał Kwiatkowski, ks. Kaczyński i pani Korfantowa, przedstawicielka Stronnictwa Pracy.

w Londynie, skąd udać się ma do Paryża, a następnie do Rzymu. Mówi się, że podróż prof. Grabskiego poza bieżącymi sprawami ma także na celu zbadanie, czy i w jaki sposób można oprzeć na nowej umowie stosunek Kościoła do Państwa w Polsce.

Jak wiadomo prof. Grabski był tym politykiem, który po odbudowie Polski po pierwszej wojnie światowej przeprowadzał imieniem rządu polskiego rozmowy z Watykanem. Doprowadziły one do zawarcia konkordatu ogłoszonego niedawno przez rząd polski za nieobowiązujący, ponieważ Watykan dotychczas nie nawiżył stosunków dyplomatycznych z obecnym rządem polskim w Warszawie.

przewodniczącym Rady Narodowej w Londynie. Po lewej stronie gen. Władysław Sikorski i dwaj działacze P.S.L., wiceprezes Stanisław Banaszek i dr. Jaworski. Po prawej stronie wiceprezes Michał Kwiatkowski, ks. Kaczyński i pani Korfantowa, przedstawicielka Stronnictwa Pracy.

w Londynie, skąd udać się ma do Paryża, a następnie do Rzymu. Mówi się, że podróż prof. Grabskiego poza bieżącymi sprawami ma także na celu zbadanie, czy i w jaki sposób można oprzeć na nowej umowie stosunek Kościoła do Państwa w Polsce.

Jak wiadomo prof. Grabski był tym politykiem, który po odbudowie Polski po pierwszej wojnie światowej przeprowadzał imieniem rządu polskiego rozmowy z Watykanem. Doprowadziły one do zawarcia konkordatu ogłoszonego niedawno przez rząd polski za nieobowiązujący, ponieważ Watykan dotychczas nie nawiżył stosunków dyplomatycznych z obecnym rządem polskim w Warszawie.

Nadzwyczajna konferencja prasowa zwołana przez Truman

Waszyngton. — Prezydent Truman, zarządził zwołanie nadzwyczajnej konferencji prasowej na dziś sobotę, nie podając, o czym będzie mowa. Zapowiedziana konferencja badiłi duże zainteresowanie z powodu tajemnicy, która ją otacza i niezwykłego terminu. Na sobotę nie było zwyczajnie zwołowania konferencji.

Górnicy niemieccy grożą buntem

Frankfurt. — Burmistrz Essen, Heilmann, oświadczył, że każdej chwili wybuchnąć może bunt 17.000 górników niemieckich na tle niezadowolenia z położenia żywnościowego. Ostre mrozy przeszkodziły w przywozie żywności, powodując brak chleba.

Duisburg. — 3.000 metalowców manifestowali przeciwko rozbiórce 13 fabryk w Zagłębiu Ruhry na rzecz odszkodowań.

Wulkan Etna ożywia się

Londyn. — Z Katanii dochodzi wiadomość, że wulkan Etna przejawia działalność. Wulkan wyrzuca piasek i wielkie masy lawy na brzegi góry. Z oddali widać wydobywającą się z krateru plomienie, które są widoczne na kilka kilometrów.

5 milionów żołnierzy pod bronią w Chinach

Hong-Kong. — Obliczają, że w 16 prowincjach Ch'n znajduje się obecnie pod bronią 5 milionów żołnierzy.

Strejk głodowy 160 żołnierzy polskich

LONDYN. — W obwodzie polski oddziałów celexujących repatriacji do Polski w Kennington, 160 żołnierzy z b. armii gen. Andersa ogłosiło strejk głodowy z powodu nie aprowadzenia ich żon i rodzin z Włoch jak to było przyrzeczone. Po 6-ciu miesięcznym nadaremny oczekiwaniu spełnienia obietnicy żołnierze ogłosili strejk.

W. Brytania zapowiada ostre zarządzenia przeciw terrorystom w Palestynie

Wyjazd rodzin brytyj. nakazany — Churchill za oddaniem sprawy Palestyny O. Z. N.

Londyn. — W piątek odbyły się w parlamencie brytyjskim rozprawy nad zagadnieniem Palestyny. Wydarzenia w Palestynie, gdzie sytuacja jest ciągle niepokojąca, i ponowne odroczenie konferencji palestyńskiej wskutek niemożności pogodzenia żądań Arabów i Żydów zaniepokoiło opinię publiczną, czego wyrazem były obrady w parlamencie.

Churchill zarządził, że oślabia powagę władz brytyjskich w Palestynie przez niedostateczną kontrolę przed przetrystom. Jako przykład podał postępowanie władz brytyjskich wobec skazanego na śmierć Dow Gunnera. Churchill oświadczył w końcu, że jeżeli W. Brytania nie może dojść do porozumienia ze Stan. Zjednoczonymi w sprawie Palestyny, wówczas należy całe zagadnienie oddać do rozstrzygnięcia Organizacji Zjedn. Narodów.

Rząd zaprzeczył, jakoby w sprawie Dow Gunnera władze brytyjskie postępowały nieprawidłowo. Opóźnienie przedłożenia wyroku śmierci do zatwierdzenia generalowi Cunninghamowi do stwierdzenia zostało faktem, że o

brońca Gunnera nie zdołał dotrzeć na czas do skazańca i przedłożył wniosek o ulaskawienie. Przedstawiciel rządu wskazał na wycofywanie rodzin brytyjskich z Palestyny. Zarządzenie, które dotyczy około dwóch tysięcy osób, nastąpiło, aby władze brytyjskie nie były krępowane ich obecnością przy tłumieniu terroru.

600 Żydów wyjechało do Tel. Awivu. — Mały statek, liczący 57 metrów długości, jadący pod flagą Hondurasu, przybył do portu Le Havre, po odbyciu podróży ze Szwecji. Na pokładzie miał 600 pasażerów, w tym 200 kobiet i dzieci udających się ze Szwecji do Tel-Awivu. Natłok panuje w pełni na maleńkim statku, niezwykłe przeladowanym. Władze portowe francuskie, biorąc pod uwagę niebezpieczeństwo, nie chciały wydać zezwolenia na wyjazd.

Żydzi jednak postawili na swoim i statek jest w drodze do Palestyny.

Protest kupców brytyjskich przeciwko ewakuacji. — W odpowiedzi na zarządze

Belgia domaga się kontroli politycznej Nadrenii, kontroli gospodarczej Zagłębia Ruhry, bezterminowej okupacji także prawego brzegu Renu w pasie 100 km. szerokim

Londyn. — W piątek po południu rząd belgijski przedłożył konferencji londyńskiej zastępców min. spr. zagr. swoje memorandum w sprawie przyszłego ustroju Niemiec. Belgia oświadcza się za ustrojem federalnym Niemiec, w którym rząd centralny miałby ograniczone uprawnienia.

Belgia domaga się okupacji i kontroli politycznej Nadrenii przez zachodnich sąsiadów Niemiec, a więc przez Holandię, Belgię i Francję z udziałem W. Brytanii i Stanów Zjedn. oraz międzynarodowej kontroli gospodarczej Zagłębia Ruhry. Ponadto żąda Belgia bezterminowej okupacji także prawego brzegu Renu w pasie szerokim na 100 km.

W sprawie odszkodowań Belgia domaga się dostaw surowca, szczególnie

Po mrozach opady śnieżne

Paryż. — Po wielkiej fall mrozów nastąpił okres wielkich opadów śnieżnych w całej Europie zachodniej, środkowej i wschodniej. Zima szalała w całej swojej groźbie również w Ameryce, gdzie w Waszyngtonie notowano w piątek 22 stopni mrozu; kanadyjskie mrozy pobiły wczoraj rekord zimna, dochodząc do — 61,5 stopni poniżej zera.

Instytut meteorologiczny we Francji zapowiada stopniowe ocieplenie i obfite opady śniegów przeplatane burzami deszczowymi.

W piątek było w Lille: — 2; Le Bourget: + 1; Brest: + 3; Tours: + 3; Nancy: — 5; Strasbourg — 5; Clermont-Ferrand + 4; Lyon 0; Marsylia + 7; Nicea: + 7; Bordeaux: + 4; Toulouse: — 1; Biarritz: + 10; w Lens — 2.

Mrozy i śniegi uniemożliwiają na pomocy Francji w dolinie Saary wiele hut, żelaznych i spowodowały zamknięcie niektórych fabryk pomocniczych.

W Anglii w dalszym ciągu trwają wielkie opady śnieżne, a mroź żelaz. Dochodzi do powolnych zaburzeń w komunikacji kolejowej i ruchu kołowych. Na przykład w Dartmoor w hrabstwie Devonshire wysokość śniegów osiąga 4 metry.

Na południu i na południowym zachodzie Anglii trwają potężne burze śnieżne połączone z gwałtownymi wiatrami; miotają one masy śniegów i powodują wielkie zapy, dochodzące do 3—4 metrów wysokości.

W mieście Windsor Tamiza zamarała i ustała na niej żegluga. Zamarły również rzeki Cambridge, Cam i Medwey; grubość lodów dochodzi do 6—10 cm.

W Niemczech śnieg spada prawie wszędzie. Mrozy są tak silne, że sparaliżowały wszelką żeglugę rzeczną i na kanałach, jako też uniemożliwiły zaopatrzenie miast w węgiel.

W Turynii np. inżynierowie niemieccy wysadzają dynamitem wielkie zapory lodowe dochodzące na rzecę Werra do 10 metrów wysokości. Na Renie zakazana jest komunikacja.

W Ho'andii na wielu kanałach statki węglowe i transportowe wskutek wstających mrozów zostały unieruchomione i stoją w okowach lodów.

W Szwecji zimno nie przekroczyło 2 stopni poniżej zera. Za to w stolicy Szwecji, w Sztokholmie panuje grypa, 100.000 osób choruje.

W Polsce opady śnieżne dochodzą w górach południowo-wschodnich do kilku metrów. Mrozy największe panują w obszarach gór.

Egiptski premier udaje się do O. Z. N.

Kair. — Egiptski premier Nokrashi Pasza udaje się do Stanów Zjednoczonych, by wnieść sprawę zatargu egiptsko - brytyjskiego na Komisji Bezpieczeństwa O.Z.N. Premierowi towarzyszyć będą przedstawiciele wszystkich partii.

Statek 4.000 ton zatonał

RANGOON. — Frachtowiec, 4.000 ton „Jalapatra” zatonał koło wysp Fieparis blisko Kantonu. Powód nieznan. Ekspedycje ratownicze i poszukiwanie rozbitek wyruszyły z Madrasu i Rangoona.

Samoloty myśliwskie zderzyły się ponad Algierem

Paryż. — Dwa samoloty myśliwskie przynależne do bazy wojskowej Reghaja, wykonujące loty ćwiczebne zderzyły się w powietrzu. Jeden z pilotów, który wyskoczył ze spadochronem, zabił się na ziemi. Drugi aparat upadł na ziemię i stanął w płomieniach.

17 pasażerów rozbitego samolotu pożartych przez sępy

Bogota. — Potwierdza się wiadomość, iż 17 ofiar „Duglasa C. 108”, który spadł w ostatnim tygodniu w dziewięć godzinny w Kolumbii, zostało pożartych przez sępy i dzikie zwierzęta. Z dwóch kobiet nie znalazło tylko skórę z głowy pokrytą włosami. Ciało pilota nie miało głowy. Drugi pilot bez głowy odnaleziony był w pozycji siedzącej, jakby do modlitwy. Katastrofa nastąpiła prawdopodobnie na skutek wybuchu i rozrządzenia samolotu.

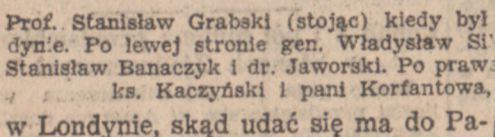
Wyjaśnienie przyczyny katastrofy samolotu

Haga. — Ogłoszono tu oficjalnie przyczynę katastrofy samolotu „Dakota”, która spowodowała między innymi ofiarami śmierci syna szwedzkiego następcy tronu.

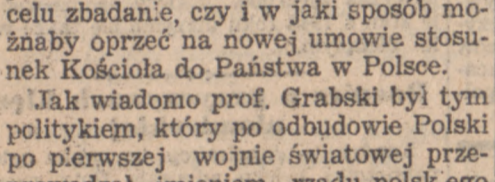
Powodem było zaniechanie zdjęcia metalowych bezpieczników, usztywniających ster wysokościowe na lotnisku.

Z powodu katastrof, lotnicza komunikacja pasażerska zawieszona w Chinach

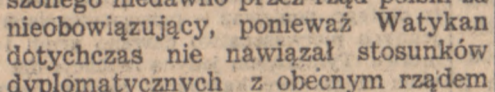
Szanghaj. — Ministerstwo komunikacji zawiesiło lotniczą komunikację pasażerską do odwołania. Rozporządzenie to zostało wydane z powodu serii ostatnich katastrof lotniczych.

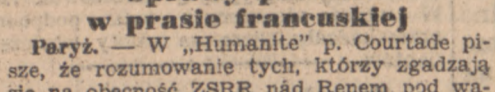
Prof. Stanisław Grabski (stojąc) kiedy był przewodniczącym Rady Narodowej w Londynie. Po lewej stronie gen. Władysław Sikorski i dwaj działacze P.S.L., wiceprezes Stanisław Banaszek i dr. Jaworski. Po prawej stronie wiceprezes Michał Kwiatkowski, ks. Kaczyński i pani Korfantowa, przedstawicielka Stronnictwa Pracy.

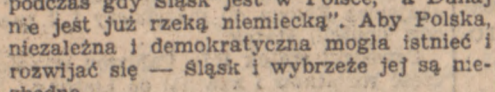
Prof. Stanisław Grabski (stojąc) kiedy był przewodniczącym Rady Narodowej w Londynie. Po lewej stronie gen. Władysław Sikorski i dwaj działacze P.S.L., wiceprezes Stanisław Banaszek i dr. Jaworski. Po prawej stronie wiceprezes Michał Kwiatkowski, ks. Kaczyński i pani Korfantowa, przedstawicielka Stronnictwa Pracy.

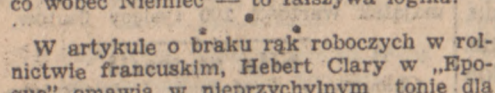
Prof. Stanisław Grabski (stojąc) kiedy był przewodniczącym Rady Narodowej w Londynie. Po lewej stronie gen. Władysław Sikorski i dwaj działacze P.S.L., wiceprezes Stanisław Banaszek i dr. Jaworski. Po prawej stronie wiceprezes Michał Kwiatkowski, ks. Kaczyński i pani Korfantowa, przedstawicielka Stronnictwa Pracy.

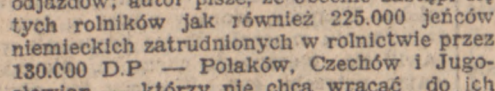
Prof. Stanisław Grabski (stojąc) kiedy był przewodniczącym Rady Narodowej w Londynie. Po lewej stronie gen. Władysław Sikorski i dwaj działacze P.S.L., wiceprezes Stanisław Banaszek i dr. Jaworski. Po prawej stronie wiceprezes Michał Kwiatkowski, ks. Kaczyński i pani Korfantowa, przedstawicielka Stronnictwa Pracy.

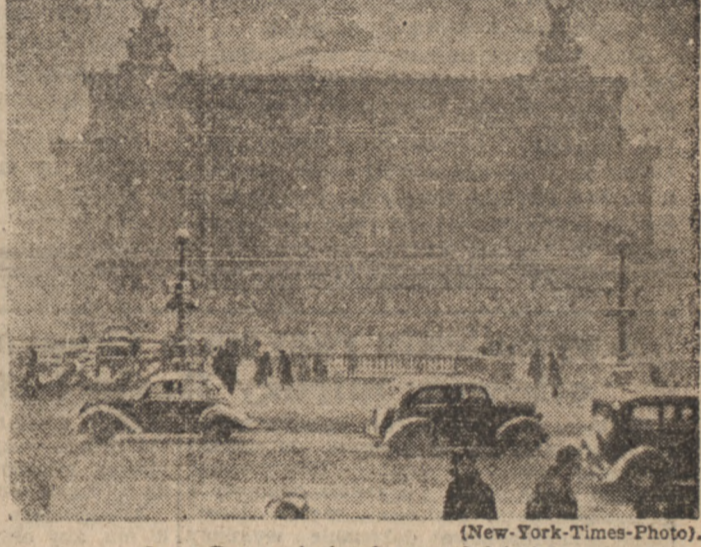
Prof. Stanisław Grabski (stojąc) kiedy był przewodniczącym Rady Narodowej w Londynie. Po lewej stronie gen. Władysław Sikorski i dwaj działacze P.S.L., wiceprezes Stanisław Banaszek i dr. Jaworski. Po prawej stronie wiceprezes Michał Kwiatkowski, ks. Kaczyński i pani Korfantowa, przedstawicielka Stronnictwa Pracy.

Prof. Stanisław Grabski (stojąc) kiedy był przewodniczącym Rady Narodowej w Londynie. Po lewej stronie gen. Władysław Sikorski i dwaj działacze P.S.L., wiceprezes Stanisław Banaszek i dr. Jaworski. Po prawej stronie wiceprezes Michał Kwiatkowski, ks. Kaczyński i pani Korfantowa, przedstawicielka Stronnictwa Pracy.

Prof. Stanisław Grabski (stojąc) kiedy był przewodniczącym Rady Narodowej w Londynie. Po lewej stronie gen. Władysław Sikorski i dwaj działacze P.S.L., wiceprezes Stanisław Banaszek i dr. Jaworski. Po prawej stronie wiceprezes Michał Kwiatkowski, ks. Kaczyński i pani Korfantowa, przedstawicielka Stronnictwa Pracy.

Opera Paryska i pios. Opery pod śniegiem

czas dnia utrzymuje się — 4 stopnie poniżej zera.

61 i pół stopnia mrozu w Kanadzie

Snag (Kanada). — Na lotnisku Snag w Yukon w północnej Kanadzie zanotowano rekordowy stan mrozu: 61 i pół stopnia poniżej zera. Jest to najniższa temperatura zanotowana kiedykolwiek na kontynencie północno-amerykańskim.

Mac Arthur zakazał strejku generalnego w Japonii

Tokio. — Przywódcy syndykalni w Japonii wydadli rozkaz radiowo wezwania do niepodlegowania strejku generalnego, który miał rozpocząć się za trzy godziny. Japoński przywódca syndykalni powziął tę decyzję po 6 i pół godzinnych naradach nad notą generała Mac Arthura, zakazującą strejku.

Dwie kobiety i siedmioro dzieci, zabitych pod gruzami domu

Mediolan. — Dach trzykondygnacyjnego domu w bardzo złym stanie, zawalił się, grzebiąc rodzinie rybaka Verecchia, żonę i czworo dzieci oraz siostrę jego z czworgiem dziećmi. Wszyscy ponieśli śmierć. Mieszkanie rybaka znajdowało się na trzecim piętrze domu, w Civita - Vecchia.

Nowe groby ofiar zbrodni niemieckich

Warszawa. — Pod Działdowem, 150 km. na północ od Warszawy odkryto nowe wspólne groby ofiar okupacji niemieckiej. W najbliższym czasie nastąpi przeniesienie zwłok na cmentarz.

Wiadomości krótkie

PARYŻ. — Pogrzeb artystki, Grace Moore, zbitłej w wypadku samolotowym pod Kopenhagą, odbędzie się w Paryżu, w poniedziałek. Weźmie w nim udział ambasador Stanów Zjednoczonych.

PARYŻ. — Na zaproszenie ambasady argentyńskiej, pan Auri

Hitler sfałszował testament Hindenburga, który nie lubił „führera”

Arcyksiążę Albert Habsburg niedoszły król Węgier, jako kolonista w Ameryce południowej

Mimochodem Mrozy i moda

Papen potwierdza pogłoski krążące od 1934 r.

Norymberga. — W czasie przewodu sądowego zeznał von Papen, iż Hitler sfałszował testament Hindenburga. — Jak oświadczył von Papen zmarły marszałek niemiecki nie wyznaczył Hitlera na swego następcę. Wprost przeciwnie Hindenburg pragnął odbudowania monarchii w Niemczech.

Jak wiadomo von Papen stanął przed sądem denazyfikacyjnym w Norymberdze, oskarżony o to, iż ułatwił między innymi dojście do władzy Hitlerowi.

Papen na zapytanie przewodniczącego sądu Kamila Sachsca, co do swej nominacji na stanowisko ministra pełnomocnego Rzeszy w Austrii w lipcu 1934 roku, podał iż ma ważne wiadomości do zakomunikowania sądowi.

Von Papen przystąpił do omówienia sprawy testamentu Hindenburga.

„Zmarły marszałek, twierdzi Papen, zapadł ciężko na zdrowiu na wiosnę 1934 roku. Przewidując, iż jego stan zdrowia może się jeszcze bardziej pogorszyć, więc zniósł wszelkie spiski, doradziłem mu przygotować spisane testamenty, w którymby wyznaczył swego następcę. Hindenburg, który nigdy nie mógł przekroczyć swego uprzedzenia do Hitlera, nie chciał z pewnością, by na czele Reichu stanął Hitler jako kanclerz. Wprost przeciwnie stary marszałek okazał się zwolennikiem monarchii. Chciał pewnego pięknego dnia widzieć cesarza niemieckiego biorącego w swe ręce ster rządu Rzeszy niemieckiej”.

Testament Hindenburga

W kwietniu 1934 roku, zaspokajając życzenie Hindenburga, von Papen przedłożył mu projekt testamentu. Ostatnia wola Hindenburga zawierała dwie części. W pierwszej części, umierający Prezydent zdawał narodowi niemieckiemu sprawozdanie z wszystkich swych wysiłków, jakie podejmował w okresie, gdy był przy władzy, oraz wskazywał na wyniki jakie osiągnął.

W drugiej części Hindenburg prosił Hitlera, by odbudował upragnioną przez Hindenburga monarchię.

8 sierpnia 1934 roku Hindenburg umarł. Papen znalazł się przy jego wezwole, w jego domu letnim w Neudeck.

Pułkownik Oskar von Hindenburg, syn i adiutant marszałka, przesłuchany już, jako świadek obrony Papena, przysięgnął, że zniósł osobiście testament Hindenburga do Berchtesgaden i oddał go w ręce Hitlera.

Pod koniec 1934 roku, treść zupełnie inna testamentu Hindenburga podana była do wiadomości Niemcom i całemu światu; Prezydent Hindenburg rzekomo mianował Hitlera swoim następcą jako kanclerza i Führera Reichu!

Sąd wysłuchał następnie świadka Gerharda Schultze - Pfraelzera, który był attaché prasowym Hindenburga.

Świadek zeznał kategorycznie, iż istotnie Hindenburg pozostawił testament, ale tak dalece sprzeciwiał się od-

daniu władzy najwyższej Hitlerowi, iż nominacja Hitlera na kanclerza i prezidenta Rzeszy, mogła być tylko fałszerstwem”.

Schultze zeznał, iż Hindenburg manifestował kilkakrotnie swoją niechęć do Hitlera. Świadek oświadczył następnie, iż natychmiast po śmierci marszałka setki strażników i agentów gestapo najechało dziedzictwo zmarłego Hindenburga. Świadek był w Neudeck i wskutek tego posiada zebrane na miejscu wiadomości. Oskarżył on nawet von Papena o sfałszowanie testamentu Hindenburga na korzyść Hitlera.

Berlińczycy lepiej się odżywiali od mieszkańców Moskwy

Berlin. — Specjalny korespondent „Daily Mail” pisze, że pomimo tak szeroko głozonego braku żywności w Berlinie, Niemcy jedzą tak dobrze jak Rosjanie, a dużo z nich nawet lepiej. Twierdzenie swoje opiera korespondent na rozmowie, jaką miał z cywilnym Rosjaninem, który świeżo wrócił z urlopu spędzonego w Moskwie i Leningradzie.

„Szary człowiek — mówił — stał się jeszcze czarnym chlebem i kartofiami. Daje się odczuwać wielki brak w tłuszczach i mięsie. Znam tu wielu Niemców, którzy mają więcej i lepszą żywność, jak nasi krawcy w Rosji” — mówił. „Ludność jednak pracuje nad odbudową kraju i pełna jest nadziei na przyszłość”.

„Moskwa jest przepelniona. Od czasu zakończenia wojny, gdy ludność otrzymała swobodę przemieszczania się, zdaje się, że każda trzecia osoba w kraju postanowiła zamieszkać w Moskwie. Trzeba dosłownie walczyć o miejsce w autobusie lub tramwaju”.

„Racjonalizacja jest stale ściśle przestrzegana. Towarów jednak jest stale mało. W składkach handlowych, gdzie wysocy urzędnicy lub bogaci kupują, można dostać wszystkiego, lecz ceny są bardzo wysokie”.

„Wielu żołnierzy, po powrocie z Europy, przywoziło ze sobą dorobek lub pieniądze, za które otrzymali dosyć rubli dla robitenia zakupów w tych sklepach. Mając dosyć pieniędzy można wygodnie żyć w Rosji” — zakończył informator.

Paryż. — Pewnego dnia niezany oficer żuławów w towarzystwie dwóch kobiet, kilkakrotnie usiłował on przedostać się do Szwajcarii. Za każdym razem widać go granicę szwajcarską. Przebył ją i znalazł się w Szwajcarii, jako ocalony.

Pod skromnym pseudonimem oficera żuławów ukrywał się jednak arcyksiążę Albert Habsburg, którego poszukiwał węgierski trybunał ludowy, by osądzić go za to, iż współpracował z Baldernem von Chirach, skazanym w Norymberdze.

Węgrzy zarzucają Habsburgowi, iż opłacał faszyzowski ruch na Węgrzech zwanym „Fellkreuzler”.

Chciał on być królem węgierskim i nazywał się Arpadem II. Obecnie pozostanie tylko uchodźcą.

Kiedy przybył do Szwajcarii, oczekiwał już tam samolotu, który zabrał go do Barcelony. Stąd odjechał natychmiast do Ameryki Południowej.

Już w 1928 roku pragnął on założyć coś w rodzaju kolonii węgierskiej w gęstym lesie dzwiedzim w puszczy południowo-amerykańskiej. Obecnie będzie prawdopodobnie tam pierwszym tego rodzaju kolonistą, a być może i ostatnim.

Ciekawą jest kariera tego Habsburga, trochę niemoralnego, jak wielu Habsburgów, zbyt frywolnego i ambitnego.

Rodzina Habsburgów należy, jak wiadomo do kategorii rodzin fatalnych, gdyż wielu członków tej rodziny zginęło śmiercią gwałtowną.

Już jeden Habsburg uciekł do Ameryki Południowej. Był to Jan Orth, ale opuścił on dwór dla miłości.

Ucieczka Alberta Habsburga przygotowana była przez Georga Doenera, ex-przyjaciela księcia Goebbella, nazistowskiego ministra Propagandy w Niemczech. Siostra Georga Doenera, zamężna za Hiszpana przyjechała do Szwajcarii samolotem, który zabrał natychmiast Habsburga i uchronił go przed sądem węgierskim.

Arpad II skończył swe życie wśród lasów południowej Ameryki, pelnych jasnawców, Indian i wędzów. To przemaczenie wstało nad nim od 1919 roku. Był on kandydatem skrajnej prawicy. Juliusz Gombócz przedstawiał już jego kondydaturę przed 25 laty. Związany z Szalasiem i nazistami, „Arpad II” opuścił Węgry, gdy armia czerwona zbliżała się do Karpat. Po ucieczce ukrywał się w Vorarlberg, bez wątpienia w Feldkirch.

Anglia, Francja i U.S.A. domagają się szerokiego udziału narodów w rozprawach nad sprawą Niemiec

London. — Na konferencji zastępców „Wielkiej Czwórki” w Londynie przedstawiciele Francji, Anglii i Stanów Zjednoczonych, przeciwstawiając się sowieckim punktowemu widzeniu, poparli żądania małych narodów, domagających się szerszego udziału w obradach nad sprawą niemiecką.

Przypomnieć należy, iż Rosja chciała, by traktat pokojowy był opracowany przez „Wielką Czwórkę”, a następnie, by projekt przedłożony został Konferencji, w czasie której małe narody, a może i Niemcy mogłyby przedstawić swoje poglądy, jak to było na konferencji w Paryżu.

Jednakże przedstawiciele narodów zachodnich obstają przy tym, by małe narody brały udział w każdym stadium rozmów na tematy niemieckie.

Przedstawiciel Rosji Gussow zgodził się na to, by wszystkie komisje mianowane bądź przez zastępców, bądź przez miłistrów spr. zagranicznych na najbliższą Konferencję marcową w Moskwie, przyjmowały zalecenia i uwagi ze strony małych narodów.

Gussow oświadczył też, że Rosja pragnie by traktat pokojowy wszedł w życie po zatwierdzeniu przez „Wielką Czwórkę”. Niemcy, nie mając głosu w tej sprawie, mogą ratyfikować traktat pokojowy później.

Wyjaśnienia rosyjskie w sprawie wymiany oficerów między Rosją i W. Brytanią

Moskwa. — Agencja Tass ogłosiła komunikat oficjalny o nieznanym dotychczas szczególe rozmowy Stalin - Montgomery. Według komunikatu, w czasie rozmowy z Generalissimusem Stalinem, marsz. Montgomery zaproponował dokonanie wymiany oficerów, uczniów Akademii wojskowych Związku Sowieckiego i Wielkiej Brytanii.

Generalissimus Stalin odpowiedział, że wymiana taka byłaby pożądana, ale chwila obecna nie wydaje się być ku temu odpowiednią.

Stalin dodał, mówi komunikat, iż „niektóre organy prasowe zarzucają Anglii i Stanom Zjednoczonym, iż przygotowują się do wojny, dokonując wymiany oficerów i upodabniając się do wojny. Związek Sowiecki pragnąłby uniknąć takich zarzutów, nieuchronnych, gdyby wzięli na podobną drogę”.

Wymiana oficerów nie ma na celu przygotowania wojny

London. — W kołach dobrze poinformowanych zapewniają, że wymiana oficerów

Czteroletnia Tania Szabo była w pałacu po „Krzyż Jerzego”

London. — Czteroletnia Tania Szabo z Brixton była 28 stycznia b. r. w pałacu królewskim, by otrzymać od króla Jerzego VI pośmiertne odznaczenie (Krzyż Jerzego) dla swej matki, agentki brytyjskiego wywiadu, która została zamordowana w kwiecie wieku w obozie koncentracyjnym przez nazistów.

Tania jest zbyt młoda, by sobie przypomnieć matkę. Wszystko, co pamięta, to tylko sympatyczne wspomnienie. Dla niej matka, „to kochana pani”, której fotografię ogląda codziennie w domu swojej babki.

Ale w pałacu królewskim Tania była całkowicie swobodna. Obecność króla nie wywalała u niej żadnego onieśmienia. Patrzyła na niego w małym przedpokoju, gdzie była tylko jej dziadkowa, Mr. i Mrs Charles Bushell i koniuszy królewski.

Kiedy weszła do pokoju ubrana w sukienkę z niebieską i kwiatami, którą jej jeszcze matka kupiła po otrzymaniu pierwszej zapłaty po powrocie z pracy szpiegowskiej we Francji, król uśmiechnął się do niej i powiedział do jej dziadków:

„Ona jest bardzo pięknym dzieckiem”.

„O czym, przemawiając do Mr. Mrs. Bushelle o odwadze ich zmarłej córki, pani Violetta Szabo, król Jerzy VI wręczył Pani Małemu czarnej pudełko skórzane zawierające srebrny krzyż na szerokiej niebieskiej wstędze.

Całą drogę do domu Tania siedziała, ścisłając pudełko w swych rękach, a w domu w pokoju babki pudełko to ułożyła obok fotografii „ukochanej pani”, t.j. ukochanej matki.

Ostrzeżenie — „Bomba w pałacu królewskim” okazało się znów fałszywym alarmem

London. — W dalszym ciągu tajemniczy głos niepokoi swymi telefonami „Scotland Yard”. Ostatnio tajemniczy głos obwieścił, że bomba wybuchła w Pałacu Buckinghamskim. Poszukiwania jednak znowu nie dały rezultatu. Nie znaleziono ani bomby ani tajemniczego informatora.

Stan obecny floty handlowej szwedzkiej

Stokholm. — Flota handlowa szwedzka posiada obecnie tonaż, wynoszący 1.708.000 ton, wobec 1.617.000 ton z czasów przedwojennych. W przeciągu 1946 roku do portów szwedzkich zawinęło 11.831.000 ton towaru statków, należących do całego świata.

Wypłynęło ze szwedzkich portów w tym samym roku 12.753.000 ton statków przy należnych do różnych państw, przy czym 59% stanowiły statki szwedzkie. Z Polską wymienia Szwecja maszyny i rudę na węgiel.

Fotograf Hitlera przed sądem

Norymberga. — Rozpoczł się tu przed sądem denazyfikacyjnym proces przeciwko nadwornemu fotografowi Hitlera — Hofmannowi.

Emir zwrócił się do Agidy: — Ubić to ścierwo i młotnąć za waly.

Wyjącego z trwogi tłumacza wywleczono. Emir Mudżahid zachował twarz niewzruszoną, bo mężczyźni nie przystoi okazywać na zewnątrz swych uczuć.

— Bismillah el rahman el rahim — rzekł — w imię Boga łaskawego i miłosiernego, ujadanie nędznego szakala nie może dotykać wyznawców Proroka! Z zuchwałców, co się młotają pod murami, nie ujdzie ani żywa noga! Nie ostawim im na świecie ani tyle miejsca wiele go zawiera grzebiel wieblada....

A psów nieczystych, co się widno skarżył, wyprowadził za mury i ubić w oczach gniazdów... Wszystkich ich ośzczędzić i ubić... Kobietę co młodsze rozkrzyżować na pokąbenie, jako uczynił śmy pod Melitą...

— Stanie się według twej woli — odparł z uznaniem aga-szeif. — Czy możemy wyłowić nieczystych dziś jeszcze?

— Wyłowić ich i spędzić można dziś — odparł emir po namyśle — ale wywieść za mury i ubić dopiero, gdy chwalebny sultan, obny Prorok błogosławił jego dni! nadciągnie i giary będą zaprzęgnięte bitwą. To rozzerwie ich uwagę w dwie strony...

— Doświadczona mądrość płynie z twoich ust — zapewnili z podziwem słuchacze miłskające wargami.

Manewry armii amerykańskiej na Dalekiej Północy

Armia amerykańska odbywa obecnie manewry na Alasce. — Na zjednoczone wojska, jak grzyby, przelęgają się przez rzekę Tanana, w pobliżu Fairbanks, na moście, zbudowanym z pni drzewnych, uszczelnionym i marzniętym śniegiem.

(New-York-Times Photo)

Mówi się o rozbrojeniu a fabrykuje się pył śmierci, najgroźniejszą bronią świata

Toronto. — Zakłady wytwórni energii atomowej w Chalk River, o 190 km na północny - wschód od Ottawy zakończyły przygotowania do produkcji „pyłu śmierci”, który ma być bardziej groźny w skutkach od bomby atomowej.

Raport głosi, że: Malutkie radioaktywne cząsteczki, mogą być produkowane w większej ilości i w bardziej zaawansowanych zakładach Chalk River, jak również w innych zakładach, ponieważ Chalk River ma ku temu specjalne i jedyne warunki.

Z dobrze informowanych źródeł Ottawy donoszą, że Kanada naradzie produkować „pył śmierci” nie będzie dla celów wojskowych, lecz w razie ewentualnej wojny będzie mogła to uczynić.

Kanadyjski minister obrony Broke Claxton, powiedział w Ottawie, że produkty poboczne z zakładów atomowych w Chalk River będą mogły być użyte w obronie.

Więcej robotników niż kiedykolwiek w przemyśle amerykańskim

Waszyngton. — W miesiącu grudniu 1946 roku zanotowano w Ameryce 58 milionów 300 tys. robotników; jest to stan nieotworzony dotychczas w Stanach Zjednoczonych. Jedynie 2.120.000 było w tym samym czasie bez pracy. W roku ubiegłym znalazło zatrudnienie przeszło 7 milionów osób.

15 miliardów dolarów na rozwój przemysłu amerykańskiego

Waszyngton. — Rozwój przemysłu amerykańskiego postępuje w rekordowym tempie. Wiele właścicieli fabryk czynią zakupy nowych maszyn i wszelkiego materiału nowoczesnego w ilościach dotychczas nie spotykanych. Oblicza się, iż ogółem wydatki na cele przemysłowe w roku 1947 wyniosą 15 miliardów dolarów.

Pani Roosevelt przewodnicząca Komisji Praw Człowieka

Lake Success. — 27 stycznia br. pani Roosevelt wybrana została przewodniczącą Komisji Praw Człowieka, wice-przewodniczącą został wybrany dr. Chang, przedstawiciel Chin.

W przemówieniu swym pani Roosevelt przyrzekała wykazać się poważnym dorobkiem w pracy, jako niezamordowana orędowniczka „Praw człowieka”.

Zatarg o Sudan między Anglią i Egiptem

Kair. — Azzam Pasha, sekretarz generalny Ligi arabskiej, oraz szefk Yousef Yassin, delegat Arabii Sauda, przyjęci byli przez Nura Pasha, premiera egipskiego.

Sekretarz Ligi arabskiej poinformował premiera egipskiego o jednogłośniejszych decyzjach powziętych na kongresach i radach w tonie Ligi, iż wszystkie kraje arabskie poparą Egipt w jego postawie przeciwko Anglii.

Przyjęcie u ambasadora R.P. we Włoszech

Rzym. — Ambasador Kot wydał przyjęcie dla kolonii polskiej w Rzymie. Na przyjęciu obecni byli przedstawiciele uchodźców z Indii, Afryki i Bliskiego Wschodu, wracający obecnie do kraju, oraz liczni księża polscy, przebywający we Włoszech.

Siły Zjednoczone mogą przyjąć 400.000 emigrantów

Włocławek. — P. E. Harrison, przedstawiciel komitetu dla spraw imigracyjnych, wezwał do ułatwienia wjazdu emigrantów europejskim, twierdząc że Stany Zjednoczone mogą z łatwością wchłonąć 100.000 wysiedleńców rocznie w ciągu czterech lat.

P. Harrison, dziekan pensylwańskiego Uniwersytetu — podkreślił konieczność szybkiego wprowadzenie tych ułatwień w związku z postanowieniem Ameryki, Brytanii i Francji nie zmuszania wysiedleńców do powrotu wbrew ich woli.

Ponad 3 i pół miliona przedsiębiorstw w Stanach Zjednoczonych

Waszyngton. — Od zakończenia wojny liczba przedsiębiorstw w Ameryce doszła do 3.650.000. Na początku wojny liczyły Stany Zjednoczone 3.400.000 przedsiębiorstw, z czego koniec 1943 roku liczbą ta znacznie obniżyła się. Liczba przedsiębiorstw wynosiła wówczas 2.840.000. Należy spodziewać się, iż stan z 1946 roku utrzyma się także w roku bieżącym.

Doenitz o przychyleniu kłeski niemieckiej

London. — Admiralicja brytyjska ogłosiła pamiętniki byłego admirała floty niemieckiej, Doenitza, w których tenże opisuje przyczyny kłeski niemieckiej.

Niemcy pod pewnym względem przegrali wojnę zanim ją rozpoczęli, pisze Doenitz, a to dlatego, ponieważ w przygotowaniach wojennych pierwszeństwo dawano armii i lotnictwu. Tymczasem jedyną nadzieją dla Niemiec mogła być kampania morska przeciw żegludze brytyjskiej i brytyjskim liniom komunikacyjnym. Największe straty w lodziach podwodnych Niemcy ponieśli od r. 1943, kiedy Brytyjczycy zastosowali radar. W budowie ułozonych łodzi podwodnych przeszkadzały Niemcom naloty lotnicze Aliantów.

Statek spłonął na morzu

Lizbona. — Brytyjski parowiec „Samwater” płynący z Australii do Liverpoolu stanął w płomieniach na wodach zatoki Biskajskiej. Zatoga 40 marynarzy i 2 pasażerów opuścił statek.

Szwedki statek P.L. Pahlsson wyratował część robotników z zawałca do Lizbony.

Brak 16 marynarzy z 2 pasażerów. W kwietniu ub. r. z pokładu „Samwater” fala w czasie burzy zmiała francuskiego bankiera Henri Bara. Bara pozostawił na statku majątek wartości 100 tysięcy funtów.

Sila sugestii

Chicago. — Profesorzy Uniwersytetu postanowili sprawdzić doświadczalnie, jak dalece czarna kawa oduswa senność. Kilku studentom podano wieczorem czarną kawę, a rano, w godzinach porannych, podano kawę czarną, a rano, w godzinach porannych, podano kawę czarną, a rano, w godzinach porannych, podano kawę czarną.

Uczni uśmiechnęli się do mleka, podanego studentom, waczyli trzy razy tyle kawy, ile jej było w czarnej kawie.

Mieszkał tam pod przybranym nazwiskiem Arpada Belmena, w małym panoszciancu. Kilkakrotnie usiłował on przedostać się do Szwajcarii. Za każdym razem widać go granicę szwajcarską. Przebył ją i znalazł się w Szwajcarii, jako ocalony.

Pod skromnym pseudonimem oficera żuławów ukrywał się jednak arcyksiążę Albert Habsburg, którego poszukiwał węgierski trybunał ludowy, by osądzić go za to, iż współpracował z Baldernem von Chirach, skazanym w Norymberdze.

Węgrzy zarzucają Habsburgowi, iż opłacał faszyzowski ruch na Węgrzech zwanym „Fellkreuzler”.

Chciał on być królem węgierskim i nazywał się Arpadem II. Obecnie pozostanie tylko uchodźcą.

Kiedy przybył do Szwajcarii, oczekiwał już tam samolotu, który zabrał go do Barcelony. Stąd odjechał natychmiast do Ameryki Południowej.

Już w 1928 roku pragnął on założyć coś w rodzaju kolonii węgierskiej w gęstym lesie dzwiedzim w puszczy południowo-amerykańskiej. Obecnie będzie prawdopodobnie tam pierwszym tego rodzaju kolonistą, a być może i ostatnim.

Ciekawą jest kariera tego Habsburga, trochę niemoralnego, jak wielu Habsburgów, zbyt frywolnego i ambitnego.

Rodzina Habsburgów należy, jak wiadomo do kategorii rodzin fatalnych, gdyż wielu członków tej rodziny zginęło śmiercią gwałtowną.

Już jeden Habsburg uciekł do Ameryki Południowej. Był to Jan Orth, ale opuścił on dwór dla miłości.

Ucieczka Alberta Habsburga przygotowana była przez Georga Doenera, ex-przyjaciela księcia Goebbella, nazistowskiego ministra Propagandy w Niemczech. Siostra Georga Doenera, zamężna za Hiszpana przyjechała do Szwajcarii samolotem, który zabrał natychmiast Habsburga i uchronił go przed sądem węgierskim.

Arpad II skończył swe życie wśród lasów południowej Ameryki, pelnych jasnawców, Indian i wędzów. To przemaczenie wstało nad nim od 1919 roku. Był on kandydatem skrajnej prawicy. Juliusz Gombócz przedstawiał już jego kondydaturę przed 25 laty. Związany z Szalasiem i nazistami, „Arpad II” opuścił Węgry, gdy armia czerwona zbliżała się do Karpat. Po ucieczce ukrywał się w Vorarlberg, bez wątpienia w Feldkirch.

Arpad II skończył swe życie wśród lasów południowej Ameryki, pelnych jasnawców, Indian i wędzów. To przemaczenie wstało nad nim od 1919 roku. Był on kandydatem skrajnej prawicy. Juliusz Gombócz przedstawiał już jego kondydaturę przed 25 laty. Związany z Szalasiem i nazistami, „Arpad II” opuścił Węgry, gdy armia czerwona zbliżała się do Karpat. Po ucieczce ukrywał się w Vorarlberg, bez wątpienia w Feldkirch.

Arpad II skończył swe życie wśród lasów południowej Ameryki, pelnych jasnawców, Indian i wędzów. To przemaczenie wstało nad nim od 1919 roku. Był on kandydatem skrajnej prawicy. Juliusz Gombócz przedstawiał już jego kondydaturę przed 25 laty. Związany z Szalasiem i nazistami, „Arpad II” opuścił Węgry, gdy armia czerwona zbliżała się do Karpat. Po ucieczce ukrywał się w Vorarlberg, bez wątpienia w Feldkirch.

SUDAN i jego obyczaje

Sudan, ta kość niezgody pomiędzy W. Brytanią a Egiptem, do którego zbliżony jest najbardziej pod względem rasowym i kulturowym, jest jednym z najciekawszych, z punktu widzenia kontrastów, zakłaskiem na globie ziemskim.

Sam kraj bawien dostarcza nie lada niespodzianki. Obok nagich skal, wyrastających oddzielnie, jak grzyby, z nieurodzajnej gleby, spotyka się rozległe przestrzenie wspaniałych pastwisk, na których pasterze, jakby wyłączeni z ilustracji Starego Testamentu pasą liczne stada bydła. To znowu polaście bagien o licznych zalewiskach Górno-Nilu, przypominające z lotu ptaka widoki polskie, iany bawelny i plantacje drzew kaurukowych.

Największy prymitywizm sąsiaduje tam z ostatecznym udoskonaleniem techniki, które Sudan zawładnęła Anglikom. Z jednej strony wspaniałe tany na Nilu, regulujące nawadnianie pól bawelny, z drugiej prymitywizm pracy przy zbiorach i segregacji kauruku, będącym po bawelnie drugim, mniej cennym, artykułem eksportowym Sudanu.

Wszystkie sąsiadki mają chaty okrągłe, kurne, leplone z błota o jednym tylko otworze, tworzącym wejście. Osiedla robotników przemysłu bawelnianego zachowały lokalną linię architektoniczną. Są również okrągłe, ale murowane z cegiel, są już zaopatrzone w drzwi, osłone okna i wentylatory, umieszczone na czubku śpiącego dachu. Istnieją jeszcze gospodarstwa, zwłaszcza w okolicach górskich, które posiadają umieszczone blisko siebie po dwie chaty. W jednej z nich mieszka małżonka, w drugiej żona z dziećmi. Zamieszkanie małżeństwa w jednej

Wspólnej chacie uchodził tam za nieprzyzwyczajone.

W Centralnym Sudanie nubijskie żony wojowników noszą specjalne tatuaże na wspaniałych nagich niemal ciałach. Kiedy mężczyźni ich „na wojnę, odmawiają gołębienia głowy, co jest obyczajem żon innych szczepów. Jeżeli mężczyźni ich przybywają do żon z wojenka i nie mogą się wyłęgłymować legalnym urolopem, wzywają ich całkowicie z nimi rozmawiać i bójkami ich całkowicie. A synowie ich częściej studiują już na uniwersytecie, jedynym zresztą w koloniach afrykańskich. Wyższa ta szkoła, znana uprzednio pod nazwą Gordon College do piero w 1914 r. awansowała do godności pełnego uniwersytetu. Mieści się on w ultranowoczesnym gmachu, a sylwetki studentów nie różnią się już niczym od sylwetek europejskich studentów uniwersytetów europejskich.

Cywilizacja Sudańczyków czyni ogromne postępy. Kiedy do r. 1936 w bawelny i kauruku wypadkach Sudańczyk awansował jedynie na podoficera, to obecnie jest już kilkudziesięciu oficerów, 400 nauczycieli, 120 techników różnych specjalności, przeszło 100 lekarzy, 350 urzędników poczty i 1.300 urzędników administracji.

Obecnie Sudan coraz energiczniej domaga się samorządu z własnym rządem i konstytucją.

Siły Zjednoczone mogą przyjąć 400.000 emigrantów

Włocławek. — P. E. Harrison, przedstawiciel komitetu dla spraw imigracyjnych, wezwał do ułatwienia wjazdu emigrantów europejskim, twierdząc że Stany Zjednoczone mogą z łatwością wchłonąć 100.000 wysiedleńców rocznie w ciągu czterech lat.

P. Harrison, dziekan pensylwańskiego Uniwersytetu — podkreślił konieczność szybkiego wprowadzenie tych ułatwień w związku z postanowieniem Ameryki, Brytanii i Francji nie zmuszania wysiedleńców do powrotu wbrew ich woli.

Ponad 3 i pół miliona przedsiębiorstw w Stanach Zjednoczonych

Waszyngton. — Od zakończenia wojny liczba przedsiębiorstw w Ameryce doszła do 3.650.000. Na początku wojny liczyły Stany Zjednoczone 3.400.000 przedsiębiorstw, z czego koniec 1943 roku liczbą ta znacznie obniżyła się. Liczba przedsiębiorstw wynosiła wówczas 2.840.000. Należy spodziewać się, iż stan z 1946 roku utrzyma się także w roku bieżącym.

LUTY 2 Niedziela

Dziś: M. Bosk. Grmn. Juro: Błażej blog. Pojutrze: Andrzej blog.

Opłata za „Narodowca” wynosi: za 3 miesiące... 250 Frs. za 6 miesięcy... 475 Frs. za cały rok... 900 Frs.

Zamówienia i wszelkie listy należy adresować: „NARODOWIEC” — LENS (P. de C.)

Czeka Dnia

Równie legenda Hitlera, nie tylko w Niemczech, lecz i w innych krajach. Co kilka dni na łamach prasy światowej pojawia się nowa pogłoska co do losu Hitlera.

Na łamach „Narodowca” notowaliśmy w ostatnich czasach kilka różnych wersji. Powtórzyliśmy w grudniu za prasą angielską opowiadanie podoficera niemieckiego, że Hitler przebywa w Tybecie.

Kilka dni temu szlachan na śmierć w Sztogarcie nazista Kabus powiedział, że jest wierszem tylko Hitlerem, który przebywa w Hiszpanii i t. d. i t. d.

Przypomnia się historia ze śmiercią rosyjskiego cara Aleksandra I-go, który umarł na Donie, ale wieść poszła między ludem rosyjskim, że on żyje, a tylko usnął się od panowania i postanowił żyć między ludem swoim.

Od tego czasu wykazywano setki miejsc domniemanego pobytu ex-cara. Wielu sprzączyło żyć wygodnie od tego czasu na jego rachunek, niezbyt mocno zaprzeczając ciemnym kłopotkom rosyjskim, że nie są ex-carami.

Ostatnio otrzymaliśmy list od jednego z naszych czytelników, podającego przekonywujące dowody na to, że Hitler żyje, i domagającego się za jej sprawę odpowiednio czynnik. A oto przetrzymamy wyjątek z listu czytelnika, który był na robotach przymusowych w Niemczech w m. Altenting w Bawarii:

„Wiem, że Hitler przebywał w Altenting ze swoim sztabem od 27. kwietnia do 1-go maja 1945. Zamieszkiwał wille, był na ogólnym i ręce mu się trzęsły od nerwów. Mam świadków na to — piszę nasz korespondent — i znam Niemców, którzy z nim rozmawiali”.

Czytelnik nasz nawołuje do śledztwa w tej sprawie i konczy: „Mogę zeznać pod przysięgą, że Hitler żyje i jestem pewny, że znajduje się w strefie amerykańskiej”.

Teraz dopiero jesteśmy w niepewności, czy wierzycy oficjalnie ogłoszonym przez Sprzymierzonych raportem, czy legendzie.

Sekretarz C.G.A. Filip Lamour, o zagadnieniu pszenicy we Francji

Parż. — P. Filip Lamour, sekretarz generalny C.G.A., organizacji zawodowej rolników, po rozmowie z premierem Ramadier, złożył przedstawicielowi agencji prasowej następujące oświadczenie:

„Zasięgi jesienne objęły 3.500.000 ha, co pozwalałoby spodziewać się zbioru 52 milionów centarów pszenicy, w czym 42 miliony na potrzeby i 10 na zasiewy. Z powodu mrozów, zamarzy zasiewy na 2 milionach ha, co spowodowałoby utratę zbioru 28 milionów centarów pszenicy, czyli ilości, potrzebnej na 7 miesięcy dla aprowizacji ludności.

Dla zapobieżenia takim następstwom, rząd przelał 2.500 fr. na ponowne zasiewy na wiosnę. Premia ta w pewnej mierze pomoże w produkcji pszenicy. Jednakże dla zapewnienia aprowizacji w okresie przedwiosennym, zmuszeni będziemy wprowadzić zboże z zagranicy.

Rozpatrzymy z p. Ramadier także sprawę ceny pszenicy.

Uprawa pszenicy jest mało opłacalna i tylko patriotyzm oraz rutyna mogą obecnie ją podtrzymać. Otręby, będące produktem pochodnym pszenicy, są droższe niż pszenica sama.

Apelowałem do rządu szczególnie, aby złożył oświadczenie, obliczające wielkość dozwolonego cenę pszenicy w przyszłości. Nie możemy w chwili obecnej zamknąć rządowej polityki obniżania cen, polityki, która jest naszą i której zawsze się domagaliśmy”.

Gen. Leclerc kierownikiem działań wojennych w Indochinach ?

Parż. — W tutejszych kołach politycznych krąży pogłoski o możliwości powołania gen. Leclerc kierownictwa działań wojennych w Indochinach.

Francja zwróciła się do Anglii o pożyczkę 200.000 ton pszenicy na zasiewy wiosenne

Parż. — W Stanach Zjednoczonych i w Anglii toczą się rokowania, w celu zapewnienia Francji otrzymania na czas pszenicy, potrzebnej do zasiewów wiosennych. Przy normalnej pogodzie zasiewy wiosenne w Francji dokonane być mogą około połowy marca. Stanom Zjednoczonym jest niemożliwe do tego czasu potrzebna ilość pszenicy dostarczyć do Francji. Ze strony francuskiej zwrócono się przeto do Anglii, z prośbą o odstąpienie 200.000 ton pszenicy kanadyjskiej a zamówienie francuskie ze Stanów Zjednoczonych, skierowane zostoby wprost do Anglii. Dostawa 200.000 ton pszenicy ze Stanów Zjednoczonych mogłaby nastąpić do dwu miesięcy. Czy Anglia przychyli się do życzenia Francji, dotychczas nie wiadomo.

Większy przydział tytoniu ?

Parż. — W przyszłym tygodniu zapadnie decyzja, czy przydział tytoniu zostanie podwyższony. Niedawno temu mowa była o możliwości wprowadzenia wólny sprządky tytoniu i wyrobów tytoniowych, począwszy od 1. lutego, ale okazało się, że dobra nowina była przedczesna. Istnieje jednak wszelkie widoki na podwyższenie racji tytoniu.

50.000 ton węgla polskiego w styczniu dla Belgii

Brusela. — Na zapytanie posła Van de Daele'a w Izbie posłów, ile Polaka, w jakich ratach i po jakiej cenie dostarczą materiału opałowego, minister gospodarki kraju p. Libert odpowiedział, że umowa polsko-belgijska przewiduje dostarczenie przez Polskę 200.000 ton węgla w okresie od 15 grudnia ub. roku aż do 15 czerwca br. w ratach po 80.000 do 60.000 ton miesięcznie po cenie 7 dolarów 80 centów tona.

Do końca stycznia dostawa powinna obejmować około 60.000 ton.

Więści z Polski

Poznań, najkarniejsze miasto w Polsce, pierwsze się odbudowało

Poznań. — Z wycieczki do Poznania zamieszcza „Gazeta Ludowa” opis, z którego podajemy następujące wyjątki:

Pierwsze uderzające w tym mieście życie — to szybkie tempo odbudowy. Patrząc na te czyste, tętniące życiem ulice, liczące wystawy, na wyremontowane gmachy nasuwa się mimowolny obraz sprzed kilkunastu miesięcy, kiedy miasto zawałone było gruzami i śródmięście zniszczone do 70 proc.

Dziś wszystko już wraca do odromentowanych dawnych siedzib — również i budowle zabytkowe jak katedra, ratusz itd. znajdują się w trakcie odbudowy. Składają się na to i sprzyjające warunki lokalne i energiczna praca mieszkańców. Mniej może pełni fantazji i mniej łatwiej w pożytku, niż Warszawa, stanowią oni element systematyczny, zdyscyplinowany, posiadający fundamentalne zalety w przeprowadzeniu każdego długoterminowego prowadzenia.

Jednym z produkujących czynników w życiu Poznania jest Uniwersytet, liczący 9 tysięcy słuchaczy. Uniwersytet ten przybył w lutym 1945 r. również do gmachów częściowo zrujnowanych i opustoszałych z powodu zrabowanego mienia.

Dwa muzea w Poznaniu: Wielkopolskie i Prehistoryczne skupiają wybitny świat naukowy z dziedzin sztuki i historii. Szerokie działy w całej polsce, przy czym na czoło wysuwa się tradycyjny Polski, oraz Opera — duma całego Poznania.

Po ruinach warszawskich — Poznań wydaje się oazą wygody, kultury i normalizacji życia — przynajmniej na początku.

Po pewnym jednak czasie żytego ze swą stolica warszawską poczyna ogarniać nieczym niezasadzoną tęsknota. — Tęskno mu jakos do zwirowanego warszawskiego tempa, przelewającego się w pokiereszowanych ulicach, do warszawskiego humoru, do warszawskich babek z bułkami, ba, nawet do warszawskich ruin, z których każda ma swą tragiczną wymowę.

Ponad 4 miliony ludności polskiej na Ziemiach Odzyskanych

Warszawa. — Według spisu z 17. V. 1939 r. Ziemię Odzyskaną (bez Gdańska) liczył 8.200.000 mieszkańców.

W r. 1945, po ukończeniu działań wojennych, pozostało na Ziemiach Odzyskanych oprócz ludności niemieckiej — ponad milion Polaków autochtonów. Już w marcu 1945 r. rozpoczął się samorządny, niezorganizowany napływ Polaków na te ziemie. W dniu 14 lutego 1946 r. było już tam 2.890.000 Polaków, a w dniu 1 listopada 1946 r. — 4.392.000 Polaków.

Do końca października 1946 r. zweryfikowano 992.000 Polaków-autochtonów. Sprawdzanie narodowości Polaków-autochtonów na Ziemiach Odzyskanych nie zostało jeszcze ukończono. Na samych tylko Mazurach bada się w tej chwili 45.000 wniosków o uznanie narodowości polskiej.

Do końca października 1946 r. osiedlono na Ziemiach Odzyskanych 1.689.000 Polaków, którzy się przemieśli na te ziemie z województw centralnych w sposób zorganizowany, oraz 173.000 osiedleńców z województw centralnych, którzy się przemieśliłi samorzutnie.

Zgodnie z uchwałami poczdamskim Rada Kontrolna Aliantów w dniu 20 listopada 1945

Pożar czteropiętrowej kamienicy w Toruniu

Toruń. — W kamienicy przy ul. Bydgoskiej 90 wybuchł groźny pożar. Jeden z mieszkańców kamienicy, chcąc ogrzać rurę wodociągową, użył do tego celu palnika benzynowego. Wskutek wysokiej temperatury jedna z belek w ścianie poczęła się tlić i dopiero nad ranem następnego dnia powstał pożar.

Z okien 4-piętrowego budynku wydobywały się płomienie. Grozę położenia potęgowały rozpaczliwe wołania znajdujących się w płonących mieszkaniach ludzi. Strażnicy dostali się przy pomocy drabin na dach. Po umocnieniu lin przy oknach płonących mieszkań 4 piętra rozpoczęto akcję ratowniczą, w wyniku której zdołano ocalić czterech ciężko zranzonych osoby (dwie kobiety i dwoje dzieci).

Grzywna za niezgłoszenie mienia poniemieckiego

Subin. — Przed Sądem Okr. w Bydgoszczy odpowiadał mieszkaniec Pity, Staszek Władysław zam. poprzednio w Cigzkowie (pow. szubiński), oskarżony o niezgłoszenie mebli poniemieckich. Oskarżony objął się gospodarstwem poniemieckie objął jednocześnie w posiadanie również i znajdujących się w nim meble, a ponadto przeniósł do swego mieszkania część rzeczy wyrzuconych na ulicę, a należących do pastora niemieckiego.

Oskarżony przyznał się do winy i wyznał, że meble te zgłosił dopiero we wrześniu ub. r. po przeniesieniu się do Pity. Sąd biorąc pod uwagę okoliczności łagodzące skazał Staszka na 1000 zł. grzywny.

Skarb w kasie pancernej

Pabianice. — W zakładach Dr. Krusche i Ender w Pabianicach administracja fabryki otworzyła kasę pancerną. Nie używano do czasu ucieczki Niemców. W skrytkach kasy znaleziono szereg cennych klejnotów, jak złote bransolety, złote medale oraz różne akcje i papiery wartościowe.

Podejrzane praktyki Niemców w ucieczce przed wysiedleniem

Na Dolnym Śląsku zwrócono uwagę na tych Niemców, którzy wszelkimi sposobami starają się pozostać w Polsce. Istnieje podejrzenie, że te grupy Niemców, którym udało się wykroczyć od repatriacji, w swym składzie nie są przypadkowe i że istnieje z góry organizowana tendencja niemiecka, by pozostawać w Polsce, którzy mogą się przydać w hitlerowskiej dywersji.

Motylówko pozostania znikomej ilości fabryk niemieckich oraz przestrzeżenie humanitarnej zasad przy wysiedlaniu, stwarza dogodne warunki dla wyzyskania przez Niemców drobnych nieścisłości w wykonywaniu repatriacji. Zdarza się np. że przed wysiedleniem komisje wysiedleńcze nie zastają w mieszkaniu nikogo. Uprzedzeni Niemcy wyjeżdżają na kilkudniowy okres wysiedlenia do innej miejscowości, a potem wracają do domu.

W innym wypadku rzekomo obłożnie chorego Niemca pokazują świadectwo przez lekarza Polaka wystawione i unika w ten sposób wysiedlenia, a już na drugi dzień widzi się go zdrowego nawet przy cięższej pracy. To znów w wielu miejscowościach przygranicznych bywają Niemcy, zgłaszający się za autochtonów czeskich w przekonaniu, że biurokratyczny i zbyt przewlekły sposób załatwiania ich podań pozwoli im przez dłuższy czas pozostać na miejscu.

Nie brak i innych sposobów wykroczenia się od repatriacji, czym opłnia społeczeństwa, pragnącego się uwolnić od widoku Niemców, jest bardzo zaniepokojona.

Ranni na torze

Wrocław. — Na torach dworca głównego we Wrocławiu, funkcjonariusze S.K.P., znaleźli leżących bez przytomności dwóch mężczyzn i jedną kobietę. Po ustaleniu personaliów okazało się, że są to 18-letni Antoni Dawid, Henryk Kusik oraz Czesława Kusik, wszyscy pochodzący z Łodzi. Oskarżeni stwierdzili u Kusika ogólnie potłuczenie, u Dawida natomiast złamanie nogi, uszkodzenie kręgosłupa oraz rany cięte i tłuczone. Kusikowa ma uszkodzony kręgosłup.

Dotychczas nie udało się ustalić okoliczności, w jakich ulegli wypadkowi mieszkańcy Łodzi.

Z powodu długotrwałej choroby powściąsła się w Pabianicach, Józefa Kłopotowska, lat 52.

W ciągu pół miesiąca spisano w Gdańsku 16 wyroków za nielegalne posiadanie broni.

Łódź. — W miesiącu grudniu ub. r. zużycie gazu w Łodzi wyniosło 1.263.690 m³. W porównaniu z konsumpcją przedwojenną (grudzień 1938) oznacza to zwiększenie zużycia gazu w Łodzi o 38,9 proc.

Szczecin. — Przez niecałe dwa tygodnie Szczecin pozostawony był gazem. Powodem tego było uszkodzenie rury głównej, spowodowane działaniem silnego mrozu.

Toruń. — Odbudowa Radiostacji Toruńskiej postępuje w szybkim tempie.

Wrocław. — Herasz szajki złodziei, składającej się z ośmiu osób, Jan Lewandowski z Lubrańca, skazany został na dożywotnie więzienie.

Humor warszawski

Grób miłości. — Znaczą się panie Koralki z bódnymi siebie zylili, jak te dwa aniołki w niebie, nie tylko furt miłości i marzenia? — Koryto, czyli spójnicę, czy w miłości jak panie wiadomo, pierwsza role dlatego nie zaważa wyszczególnia a propos cyła z góry, menu, czyli gastronomiczny rozkład jazdy, z jakim się w kuchni Andzi spikować można — czy później nie było niespodzianek i tych gorzkich łez kobiety porzucone.

To powiedziały panie Marceli Koralki odsunął się z naciskiem, od nowej „marcejańskiej” swaj panie Andzi, pełniącej obowiązki pomocnicy domowej u mecenasa Z.

Dziś ukelelo zaniepokojony wzrok w spochurniałych oczach miłośnicy i szepota ciche — Co się tyczy zup — jestem spokojna. Dwa razy na tydzień pomidorowa. A wszystkie moje narzeczal pomidorowe zupy lubili.

— 2 ryżem, — 2 ryżem najdroższym, — Można... a co dalej? — Panna Andzia rozwinięła eszperogowy program obiódów i kolacji na cały tydzień. Jadospis użyskał aprobatę narzeczonym z małymi poprawkami i absolutnym wyliczeniem wólnych konserw, podawanie których pan Koralki usnał za obras obiódów.

Na platformie zawartego porozumienia makochana poczęła snuć słowa nie miłości, która przetrwała dwa tygodnie, aż wreszcie pobiła setkawszy z wyjątkiem w kuzni choćby narwał ich powodem były konserwy, które istotnie mogą być czasem gróbnymi miłości.

Grob miłości

może i od razu wzrok jego padł na nienawistną potrawę. — Co to jest? zapytał groźnie. — „Marceli, przebac... konserwy z kartoflami... Co miałam robić, stara się upaść! Bez dawał, godnie wychodził, uchwalał puszkę pod łózkę, wystawiał do ubikacji — wszędzie znalazła... Długo już nie mogłam...”

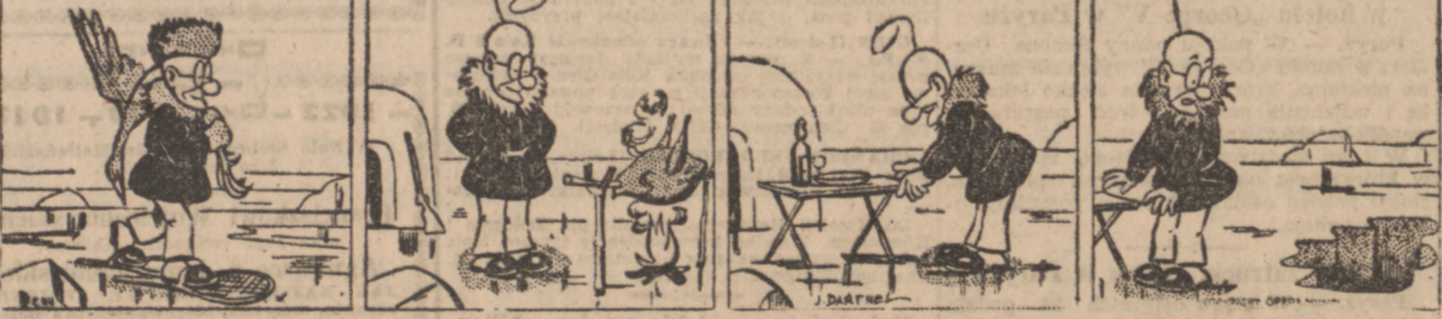
Pan Koralki był nieublagany, zapowiedział natychmiastowe zerwanie narzeczeństwa i wywołał wielką awanturę, która doprowadziła do kuchni mecenasa.

— Andziu, co to za człowiek? Czego on tu chce? — Przede wszystkim panie szanowna, tylko nie człowiek... Jestem narzeczony z gastronomiczną wizją i swojego szacunku wymagam. — Ja sobie nie życzę takich wizyt w kuchni. — Pani nie ma prawa wtargnąć się w miłośną alibi pracownicy domowej. — Mam prawo i proszę się wyśmiać. — Zobaczmy.

— Mam koniunktę dotarły do gabinetu mecenasa, który przy pomocy dorozcy usnał z kuchni wybrednego narzeczonego panny Andzi. — Pan Koralki nie dał za wygraną i skierował do sądu skargę na mecenasa, prosząc o rozstrzygnięcie zasadniczego pytania, czy domowy personel ma prawo przyjmować swych gości w kuchni.

Sąd skarga oddalił dając tym do zrozumienia, że w sprawie mieszkanca może sobie nie tyż być wzięty w kuzni choćby narwał ich powodem były konserwy, które istotnie mogą być czasem gróbnymi miłości. — Wiech.

Przygody Rafała Pigulki

Na zamaryntylj obczarach mórz. Raf ułopotniał obryzmą gę... Brawo! pięciostu będzie wnet już, mimo że wokoł lodowa wjeł...

Rożen na lodzie i ognia żar, gę skwierczy — płynie przyjemna woa. Rafowi śniaka aż spływa z usarg... „O, gęsko tułsta” — śmieje się doń...

Wystawic stółk na śmieje Raf, leca gę nasyć pragnął swój głód, gęka prapada — ach, co za traf! — spłynęła z ogniem razem pod lód... (sl.)

Spełnione marzenia...

W ciemnej sali, na miękkich aksaminowych fotelach, obok pachnącej odurzającymi perfumami Inez Igor czuł się jak oderwany od świata. Argentynka zrzuciła futro i przytuliła się do niego gorącym ramieniem. Krew zaigrała w Bagreckim. Pochylił się i musnął ustami szyć koło zaróżowionego uszka. Inez zadrżała.

W tej chwili ożyło martwe płótno ekranu. Inez stała się od razu daleką i zapomnianą. Jej palący oddech i napięte spojrzenie nie działały już na Igora. Na ekranie zjawiała się smukła kobieta o smutnych tajemniczych oczach, której każdy ruch, uśmiech i spojrzenie przyspieszało bicie jego serca. Dramat opuszczonej kobiety, jej walka o ukochanego, jej bohaterstwo, poświęcenie i ciernista droga, którą szła, pełna dumy i ukrytego cierpienia, gęboko wstrząsnęły Igorem. Wydawa-

— Dlaczego pan się tak zmienił? — z niepokojem spytała go Inez, która zauważyła zmianę w Bagreckim. — Świeże powietrze orzeźwiło go. Uśmiechnął się bladeo do Argentynki. — Zapraszam pana do siebie na kolację, dobrze? — szepnęła zachęcająco, biorąc go pod rękę i proszącą patrzeć mu w oczy. — Czy nie wszystko jedno, gdzie spędzę resztę wieczoru? Aby tylko nie myśleć o niej... — przemknęło w głowie Igora. — Może pani mną rozporządzać... —

odpowiedział, nie czując nic, oprócz tęsknoty i chęci zapomnienia. Poddał się biernie aktywnej Argentynce. Inez mieszkała u „Ritza”, zajmując tam jeden z najwykwintniejszych apartamentów. W jej stylowym złocistym saloniku było niezwykle przytulnie i ładnie. Dekoracyjna lampa pół żółtym abażurem rozświetlała łagodne światło. Inez bez futra wydawała się drobnią i zgrabną jak tanigryjska statuetka. Miała gęste i czarne włosy, spod których niesamowicie płonęły oczy. W czarnej obcisłej sukience przypominała skradającą się pumę, choć głos jej dźwięczał dziecięcną naiwnością i siodyczą.

— Nastawic panu moją ulubioną argentyńską płytę, dobrze? — i nie czekając odpowiedzi, nastawiła pafefon. Pokój napętnił dźwięki egzotycznej pieśni, pełnej żaru i zmysłowości. Krzątając się koło okrągłego stoliczka i nakrywając do kolacji, niskim głębokim głosem nuciła tę melodię. Słyszcząc jej ręce umiejętnie rozłożyły na stole przyniesioną z sąsiedniego pokoju kawior, pasztet zinnę mięsa, whisky i omszałą butle starego wgrżyna.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Demobilizacja żołnierzy z Obozów Wojsła Polsk. we Francji

wcielonych do Polskich Sił Zbrojnych pod dowództwem brytyjskim, a pochodzących z Francji, Belgii i Holandii.

Ze strony poinformowanej piszą nam: Przewidziana jest, począwszy od 8. stycznia 1947 r. demobilizacja żołnierzy Obozów Wojsła Polskiego we Francji, wcielonych do Polskich Sił Zbrojnych pod dowództwem brytyjskim do dnia 31 maja 1945 r., a którzy przybyli do Francji, Belgii lub Holandii przed 3-cim września 1939 r.

W tym celu należy sprządzić i wypełnić niżej podany wzór kwestionariusza, a następnie przesać natychmiast do Obozu, z którego dany żołnierz otrzymał zwolnienie lub urlop, wzgl. do którego należą indywidualnie.

Adres Obozów: Camp Militaire Polonais — LA COURTINE (Creuse); lub Camp Militaire Polonais — LILLE (Nord).

Żołnierze, którzy otrzymali zwolnienie lub urlopy z dawnego Obozu Zbor-

nego w Sorgues lub Obozu Zborn. nr. 1. — Parż, należą obecnie do Obozu Wojsła Polskiego LA COURTINE i tam mają przysłać wszelką korespondencję, a więc i wypełniony kwestionariusz.

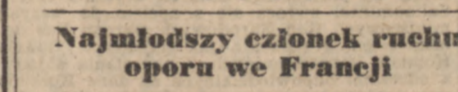
Czynności demobilizacyjne wymagają będą stawienia się w Obozie, skąd żołnierz wysłany zostanie do Ośrodka Demobilizacyjnego Nr. 5 w Calais dla przeprowadzenia formalności demobilizacyjnych i załatwienia spraw pieniężnych i ubraniowych.

Czas na pobyt w Obozie i Ośrodku Demobilizacyjnym jest na około 5 — 10 dni. Wobec tego dany żołnierz winien podać w rubryce 10-tej kwestionariusza czas najwygodniejszy do przyjazdu ze względu na pracę w zawodzie cywilnym. Należy następnie czekać na otrzymanie specjalnego pismennego wezwania, do którego dołączone będzie bezpłatny bilet.

Kwestionariusz

- 1) Stopień (u oficerów stopień i korpus osobowy i stosunek do sił wojsk.)
2) Nazwisko:
3) Imię:
4) Nr. ewidencyjny:
5) Data urodzenia:
6) Ostatni przydział:
7) Data wcielenia do W. Polskich pod dowództwem brytyjskim:
8) Czy posiada prawo pobytu we Francji, Belgii lub Holandii?
9) Czy chce być demobilizowany?
10) Podać datę (czas) najpóźniejszą do przybycia do demobilizacji do Obozu ze względu na pracę zawodową:
11) W wypadku odpowiedzi negatywnej ad pkt. 9), czy chce wstąpić do Polskiego Korpusu Zrzeszospobienia i Rozmieszczenia w Anglii:
12) Dokładny adres miejsca zamieszkania:

Najmłodszy członek ruchu oporu we Francji

Jean Thomas, licząc 13 lat, był najmłodszym członkiem francuskiego ruchu oporu. Obecnie ma lat 17 i został odznaczony krzyżem wojennym oraz medalem wojskowym

Ustawa o wypadkach przy pracy i chorobach zawodowych

Z dniem 1.1.1947 r. weszła w życie nowa ustawa, dotycząca wypadków przy pracy i chorób zawodowych. (Ustawą tą nie są objęte wypadki w rolnictwie.) Ustawa rozciąga się również na wypadki podczas przemieszczania się w miejscach zamieszkania do miejsca pracy i z powrotem, co stanowi duży krok naprzód. Oprócz wszelkich kategorii robotników przemysłowych obejmuje ona chałupnictwo oraz pracowników zatrudnionych w handlu, w przedsiębiorstwach transportowych i przedsiębiorstwach widowiskowych.

Obsługa świadców, wynikających z wypadków przy pracy i chorób zawodowych, przechodzi na specjalne instytucje p. n. „Caisse de securite sociale”.

Postępowanie w razie wypadku:

Obowiązkiem poszkodowanego jest zawiadomić o wypadku pracodawcę tego samego dnia, lub najpóźniej w ciągu 24 godzin. Obowiązkiem pracodawcy jest doręczyć natychmiast poszkodowanemu „feuille d'accident” oraz zgłosić wypadek do właściwej „Caisse Primaire” w ciągu 48 godzin. Poszkodowany lub osoba działająca w jego imieniu mogą zgłosić takiemu dokonano w przeliczeniu dwóch lat od chwili wypadku. Po tym terminie następuje przedawnienie. Poszkodowany wybiera sobie lekarza, który wystawia świadectwo lekarskie w 2 odpisach z których jeden przesyła w ciągu 24 godzin do Caisse Primaire, a drugi wręcza poszkodowanemu.

Jeżeli z orzeczeń lekarskich wynika, że wypadek może spowodować śmierć poszkodowanego lub trwałą niezdolność do pracy, albo jeżeli ofiara już zmarła, „Caisse Primaire” ma obowiązek zażądać w ciągu 24 godzin przeprowadzenia przez „Greffier de Justice de Paix” dochodzenia, dotyczącego ilości i rodzaju uszkodzeń, w tym celu przesyła „franka okupacyjną” na cel przed wszystkim zwalczania czarnego handlu. Pieniądzy austriacki w transakcjach między Francuzami i urzędnymi francuskimi, nie będą więcej przyjmowane.

„Frank okupacyjny” w Austrii

Wiedeń. — Od 1. lutego w francuskiej strefie Austrii wprowadzony zostanie „frank okupacyjny”. Wymiana szylingów na franki nastąpi 31. stycznia. Wprowadzenie „franka okupacyjnego” ma na celu przede wszystkim zwalczanie czarnego handlu. Pieniądzy austriacki w transakcjach między Francuzami i urzędnymi francuskimi, nie będą więcej przyjmowane.

Wiedeń. — Od 1. lutego w francuskiej strefie Austrii wprowadzony zostanie „frank okupacyjny”. Wymiana szylingów na franki nastąpi 31. stycznia. Wprowadzenie „franka okupacyjnego” ma na celu przede wszystkim zwalczanie czarnego handlu. Pieniądzy austriacki w transakcjach między Francuzami i urzędnymi francuskimi, nie będą więcej przyjmowane.

Ustawa przewiduje cały szereg świadczeń, związanych z wypadkami przy pracy. Pierwszą pozycję stanowi leczenie, które obejmuje: koszt opieki lekarskiej, zabiegów chirurgicznych, leków, protez i aparatów ortopedycznych, transportu, oraz kosztu kuracji specjalnych (readaptation fonctionnelle), ponownego przystosowania do pracy (reduction professionnelle) i przeszkolenia do innego zawodu (reclassification).

Druga pozycja obejmuje świadczenia o charakterze poszkodowania za straty z tytułu wypadku. Należą do nich: zasiłek dzienny (indemnite Journaliere), płatny przez cały okres przetrwania przez pierwsze 4 tygodnie i następnie 66% i renta należna poszkodowanemu w razie trwałej niezdolności do pracy, lub spadkobiercom (wдова, dzieci) w razie jego śmierci.

W wypadku śmierci poszkodowanego „Caisse Primaire” pokrywa koszt pogrzebu do pewnej wysokości określonej rozporządzeniem, oraz wypłaca renty osobom uprawnionym, tj. wdowie (renta dożywotnia) i dzieciom (do 15 lat), a w razie ich braku ew. także rodzicom.

O ile wypadek wynikał z winy pracodawcy, renta może być podwyższona. Pracownicy, którzy celowo spowodowali wypadek przy pracy, nie przysługują żadne świadczenia.

W ciągu dwóch lat od wypadku może nastąpić nowy wymiar renty w razie pogorszenia się lub polepszenia stanu zdrowia poszkodowanego albo w razie jego śmierci. Ponadto w tej sprawie kierować należy do Caisse Primaire.

To same postanowienia odnoszą się do chorób zawodowych z tym jednak zastrzeżeniem że zgłoszenie choroby do „Caisse Primaire” winno być dokonane nie przez pracodawcę, a przez pracownika, w ciągu dni 15 od chwili przerwania pracy. Lekarz, wysłany przez poszkodowanego sporządza świadectwo lekarskie w trzech egzemplarzach z których dwa przekazuje do „Caisse Primaire” jako załączniki do zgłoszenia choroby, a jeden wręcza choremu.

Nowy system kari żywnościowych

Parż. — Rozpatruje się tutaj obecnie nowy system kari żywnościowych, który ulega zmianie na najbliższej przyszłości. Szczegóły zmian nie są jeszcze znane.

